

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 105/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. K. a JUDr. J. K., obaja bytom P., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 143/1996 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. a JUDr. J. K. **o d m i e t a** z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. februára 2008 doručená sťažnosť J. K. a JUDr. J. K., obaja bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B., v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 143/1996.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali 23. augusta 1996 Okresnému súdu Bratislava - vidiek žalobu o priznanie náhrady škody spôsobenej protiprávnym konaním a uvedenie do pôvodného stavu, pričom predmetné konanie je okresným súdom vedené pod sp. zn. 14 C 143/1996.

Sťažovatelia boli okresným súdom 19. septembra 1996 vyzvaní na úpravu petitu žaloby tak, aby bol *„presný, zrozumiteľný, určitý a vykonateľný“*. Podaním zo 4. októbra 1996 doplnili petit žaloby a súčasne uhradili požadovaný súdny poplatok. Dňa 16. mája 1997 požiadali okresný súd o oznámenie termínu pojednávania. Pojednávanie 20. októbra 1997 bolo odročené na neurčito s tým, že okresný súd doručí sťažovateľom protinávrh odporcov s prílohami.

Sťažovatelia sa písomným podaním z 3. novembra 1998 domáhali *„... na súde oznámenia, kedy bude v predmetnej veci vytýčené pojednávanie“*. Pojednávanie 23. marca 1999 bolo okresným súdom odročené na neurčito s tým, že sťažovatelia na výzvu zákonného sudcu upresnili petit žaloby podaním zo 7. apríla 1999.

Právna zástupkyňa sťažovateľov písomnými podaniami zo 6. apríla 2001, 21. mája 2001 a 23. júla 2001 požiadala okresný súd o stanovenie termínu pojednávania. Podpredseda okresného súdu vo vyjadrení z 28. júna 2002 uviedol: *„V konaní konštatujem prietah v období od 18. 05. 2001, kedy bolo Vaše podanie, doručené súdu dňa 12. 04. 2001, doručené zástupcovi odporcov 1) a 2) do 28. 06. 2002, kedy bolo nariadené pojednávanie na 03. 09. 2002.“*

Ďalšie pojednávania v danej veci sa uskutočnili 10. septembra 2002, 29. októbra 2002 a 3. decembra 2002, pričom *„... od pojednávania dňa 03. 12. 2002 sa ďalšie pojednávanie konalo až dňa 18. 10. 2007, t. j. takmer po piatich rokoch. Posledné pojednávanie bolo odročené na deň 17. 01. 2008. Dňa 22. 01. 2008 bol v predmetnom konaní vyhlásený rozsudok“*.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovatelia zastávajú názor, že postupom okresného súdu v označenom konaní došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto navrhujú, aby vo veci ich sťažnosti ústavný súd vydal nasledovný nález:

„1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 143/1996 porušil právo J. K. a JUDr. J. K., obaja bytom P., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. J. K. a JUDr. J. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk (slovom jednototísíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III im povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú je možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal ústavný súd zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty (III. ÚS 61/98). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte dochádza a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte trvá (m. m. II. ÚS 387/06).

Zo sťažnosti, z predložených príloh a zistení ústavného súdu zjavne vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (18. februára 2008) nemohlo dochádzať

postupom okresného súdu k zbytočným priet'ahom v konaní, pretože podľa tvrdenia s'ťažovateľov okresný súd na pojednávaní 22. januára 2008 rozhodol v danej veci rozsudkom. Predmetný rozsudok bol podľa zistení ústavného súdu okresným súdom vypravený 25. februára 2008 (doručovanie účastníkom konania).

S'ťažovatelia namietali zbytočné priet'ahy v konaní okresného súdu v čase, keď už bola predmetná vec rozhodnutá. Z uvedeného dôvodu už okresný súd nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh namietaného konania ani v ňom spôsobovať priet'ahy. S'ťažnosť s'ťažovateľov bolo preto potrebné podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (m. m. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 24/06, IV. ÚS 79/07).

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o žiadosti s'ťažovateľov o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj o prípadných ďalších nárokoch uplatnených v ich s'ťažnosti, ktoré sú viazané na vyslovenie porušenia základného práva podľa čl. 127 ods. 3 ústavy.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2008